

ΝΕΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Σε λειτουργία τέθηκε νέα ηλεκτρονική υπηρεσία στον δικτυακό τόπο του υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (<http://dp.yreka.gr/>), με στόχο τον περιορισμό της ηλεκτρονικής γραφειοκρατίας και την εξοικονόμηση χρόνου εργασίας με τον εξορθολογισμό της διαδικασίας ανάρτησης.

Πρόκειται για την ηλεκτρονική υπηρεσία ανάρτησης και δημοσίευσης των Πράξεων Χαρακτηρισμού Δασικών Εκτάσεων και των Τοπο-

γραφικών Διαγραμμάτων που τις συνοδεύουν, καθώς επίσης και των αποφάσεων των Επιτροπών Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων (Ε.Ε.Δ.Α.). Σημειώνεται ότι η νέα υπηρεσία δημιουργήθηκε χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση για το δημόσιο.

«Η νέα ηλεκτρονική υπηρεσία που εγκαινιάζουμε στο ΥΠΕΚΑ αποτελεί παράδειγμα βελτιστής πρακτικής στη Δημόσια Διοίκηση, ενώ η εφαρμογή συνιστά πρότυπο διαλειτουργικό-τητας για τις υπόλοιπες υπηρεσίες του Ελληνι-

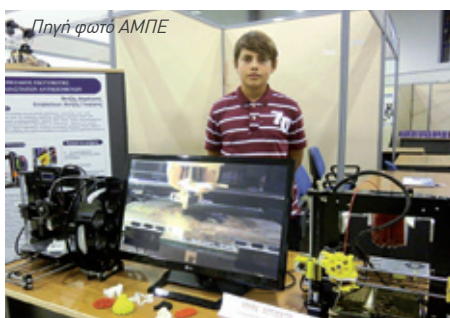
κού Δημοσίου» δήλωσε, σχετικά, ο υπουργός ΠΕΚΑ Γιάννης Μανιάτης.

Με την συγκεκριμένη υπηρεσία, δίνεται πλέον η δυνατότητα σε κάθε ενδιαφερόμενο να έχει άμεση, πλήρη, λεπτομερή και ανεμπόδι-στη πρόσβαση και γνώση των αποφάσεων που αφορούν Πράξεις Χαρακτηρισμού και αποφάσεις των Επιτροπών Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων.

Επισημαίνεται ότι, η διαδικασία ανάρτησης και δημοσίευσης σχεδιάστηκε με τρόπο ώστε, μέσω ασφαλούς περιβάλλοντος, οι πιστοποιημένοι χρήστες- υπάλληλοι των Δασικών Υπηρεσιών της χώρας- να αναρτούν τις πράξεις χωρίς να απαιτείται να ηλεκτρολογούν τα στοιχεία ταυτότητας της Διοικητικής Πράξης Χαρακτηρισμού, ούτε να εισάγουν το αρχείο της Απόφασης.

Τα στοιχεία αυτά είναι ήδη καταχωρημένα στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ και αντλούνται αυτόματα από το πληροφοριακό σύστημα, ενώ ο χρήστης καλείται με απλή και φιλική διαδικασία να εισάγει μόνο το Τοπογραφικό Διάγραμμα της Πράξης. ■

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ 3D ΕΚΤΥΠΩΤΗ ΕΤΩΝ... 14!

Πηγή φωτο ΑΜΠΕ

Είναι μόλις 14 ετών και κατάφερε μέσα σε τρεις μήνες να κατασκευάσει από το «μηδέν» έναν οικιακό εκτυπωτή τρισδιάστατων αντικειμένων! Ο μαθητής της Γ' τάξης του 6ου γυμνασίου Καβάλας, Δημήτρης Χατζής απέσπασε το 2ο βραβείο του 5ου Φεστιβάλ Βιομηχανικής Πληροφορικής που συνδιοργάνωσαν το Κέντρο Τεχνολογικής Έρευνας ΑΜΘ και το ΤΕΙ ΑΜΘ.

Το πρώτο αντικείμενο που «εκτύπωσε» ήταν ένα... κουτάλι από πλαστικό ABS, το ίδιο υλικό από το οποίο φτιάχνονται και τα Lego. Το έχει πάντα μαζί του και πολλές φορές το χρησιμοποιεί. Έκτοτε, έχει «εκτυπώσει» ένα γρανάζι, μία θήκη για μικροελεγκτή ηλεκτρονικού υπολογιστή ενώ οι συμμαθητές του ζητούν θήκες για τα κινητά τηλέφωνα τους. «Η κατασκευή του τρισδιάστατου εκτυπωτή δεν ήταν και τόσο δύσκολη. Δούλεψα

σκληρά και τελικά τα κατάφερα», είπε. Ο Δημήτρης Χατζής πήγε τον πρώτο του υπολογιστή σε ηλικία 4,5 ετών. Όταν πήγαινε στην ΣΤ' δημοτικού άρχισε να ασχολείται με τη ρομποτική και την επόμενη χρονιά κατασκεύασε ένα βραχιόνα.

Αρχικά, για το 5ο Φεστιβάλ είχε σκεφτεί να δημιουργήσει ένα βιονικό χέρι που θα αποτελούσε πρόεκταση του δικού του χεριού. Όταν, όμως, περιηγήθηκε στο διαδίκτυο και αντιλήφθηκε ότι η αγορά των υλικών άγγιζε τα 1.000 ευρώ, κατέληξε στον εκτυπωτή, το κόστος των υλικών του οποίου ήταν 500 ευρώ. Όλο το ποσό προήλθε από τις οικονομίες που έκανε στο χαρτζιλίκι που του έδιναν οι γονείς του αλλά και τα χρήματα που συγκέντρωσε τις γιορτές από φιλικά πρόσωπα. «Η τρισδιάστατη εκτύπωση είναι μια μέθοδος προσθετικής κατασκευής, στην οποία κατασκευάζονται αντικείμενα μέσω της διαδοχικής πρόσθεσης επάλληλων στρώσεων υλικού. Στην τρισδιάστατη εκτύπωση μπορούν να χρησιμοποιηθούν διάφοροι τύποι υλικού, κυρίως όμως πολυμερή (είδος πλαστικής ύλης), που έχουν τη δυνατότητα να εκτυπώνουν μοντέλα ή εξαρτήματα με διαφορετικές μηχανικές και φυσικές ιδιότητες. Μεγάλο ενδιαφέρον, σήμερα, παρουσιάζει η εξέλιξη των οικιακών εκτυπωτών 3D και κυρίως ο RepRap, που είναι ο πρώτος εκτυπωτής που μπορεί να εκτυπώσει τα κομμάτια που τον αποτελούν και έτσι να αναπαραχθεί», είπε στο ΑΜΠΕ.

Το σημαντικό σε αυτή την προσπάθεια είναι ότι ο Δημήτρης κατασκεύασε ο ίδιος όλα τα μέρη που αποτελούν τον εκτυπωτή του και προσαρμοσε το απαραίτητο λογισμικό, ύστερα από πολλές ώρες δουλειάς, πολλές αποτυχημένες προσπάθειες αλλά και απογοήτευση, όταν διαπίστωσε ότι με το πάτημα του κουμπιού ο εκτυπωτής του έδινε απλώς "τρίχες" πλαστικού και όχι το αποτέλεσμα που επεδίωκε. Τότε, κατάλαβε ότι το λογισμικό χρειαζόταν μεγαλύτερη βελτίωση και επέμενε πολύ, ώστε το αποτέλεσμα τελικά να τον δικαιώσει και να κατασκευάσει - εκτυπώσει έτσι το πρώτο του αντικείμενο, που ήταν ένα κουτάλι.

Αφορμή για να ξεκινήσει το ενδιαφέρον του για

τη ρομποτική στάθηκε μια ταινία επιστημονικής φαντασίας που είδε μαζί με τον πατέρα του, όταν φοιτούσε στην έκτη τάξη του δημοτικού. Στην ταινία εκείνη τα ρομπότ είχαν επιδοθεί σε άγωνα πάλης. Όταν ο Δημήτρης γύρισε προς το μέρος του πατέρα του και τον ρώτησε αν μπορούν να δημιουργήσουν στην πραγματικότητα ρομπότ που παλεύουν, εκείνος του απάντησε: "μπορούμε να δοκιμάσουμε ν' ασχοληθούμε". Έτσι, ξεκίνησε η μεγάλη προσπάθεια της αναζήτησης και της δημιουργίας. Πάντως, τα πρώτα του πειράματα δεν ήταν σίγουρα με ρομπότ, αλλά εστιασμένα στην προσπάθειά του να αυτοματοποιήσει το άναμμα μιας λυχνίας led.

Παραδέχεται ότι η ρομποτική είναι μάλλον ένα ασυνήθιστο χόμπι για τα παιδιά της ηλικίας του, αλλά ο ίδιος επιμένει σε αυτό. Οι γνώσεις που απέκτησε από με τη μέχρι σήμερα ενασχόλησή του τον βοήθησαν να αναζητήσει μέσω του Facebook άτομα μεγαλύτερα απ' αυτόν, όπως φοιτητές και επαγγελματίες, που έχουν τις ίδιες ανησυχίες προκειμένου να ανταλλάσσουν σκέψεις και ιδέες. Ο 14χρονος σκοπεύει να λάβει μέρος και στο 6ο Φεστιβάλ Βιομηχανικής Πληροφορικής που θα πραγματοποιηθεί το 2015 αλλά ακόμη δεν έχει επιλέξει ποιο θα είναι το θέμα της συμμετοχής του. Ωστόσο, σε αυτό που έχει κατασταλάξει είναι πως μόλις ολοκληρώσει το λύκειο θα «ανοίξει τα φτερά του» για το εξωτερικό. «Η μητέρα μου είναι μισή γερμανίδα και μιλάω άπαιστα τη γλώσσα. Μόλις τελειώσω το λύκειο θα αναχωρήσω για σπουδές στην Γερμανία», τόνισε.

Πάντως, πολύτιμος βοηθός και συμπαρυστάτης του σε όλη αυτή τη προσπάθεια είναι ο πατέρας του, Γιώργος Χατζής, ο οποίος δεν κρύβει τη χαρά και την ικανοποίησή του για τα επιτεύγματα του γιου του. Ο πατέρας του εργάζεται ως ηλεκτρολόγος μηχανικός στην ΔΕΥΑ Καβάλας και βοήθησε τον 14χρονο να κατανοήσει πολλά σημεία της επιστημονικής αναζήτησης. Και οι δυο γονείς του, έδωσαν στον 14χρονο Δημήτρη τα εφόδια εκείνα ώστε να μην εγκαταλείψει την προσπάθειά του και να ζήσει το μικρό όνειρό του. ■